

EDELCRONA, ISAAC, ADL. 1819, FÖRUT ASKEGREN

**Underdåniga besvär öfver kongl. Svea hof-
rätts dom, emellan hr justitiæ-rådet och
riddaren J.H. Peterson, och krigs-rådet och
riddaren J. Edelcrona, angående den förres
kraf hos den sednare för en sk**

Stockholm
1823 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1823
EDELCRONA, J

Underdåniga Besvär

öfver

9.
jurid. ...
Rätteg. handl.
(30)

1700-1827

Kongl. Svea Hof-Rätts D o m,

emellan

Hr Justitiæ-Rådet och Riddaren *J. H. Peterson,*

och

Krigs-Rådet och Riddaren *J. Edelcrona,*

angående den förres kraf hos den sednare för en skuldsedel.

STOCKHOLM,

Tryckte hos OLOF GRAHN, 1823.

* * *

En fördomsfri och upplyst Läsare, lärer vid dessa underdånige Besvär finna sällsynt de stridiga begrepp om Rättvisa trenne Domstolar haft, och huru Kongl. Svea Hof-Rätt sluteligen förklarar en skuldsedel att vara ovillkorligt betalningsskuld, oaktadt Fordringsägaren, efter uppsägning vid förfallotiden, icke derföre fordrat betalning af det Bolag, som, jemte nu sökte medinteressent, underskrifvit berörde Revers, utan i stället lemnat Bolaget derföre ny Credit; och först efter 4 år, sedan Besväranden till sine meddelägare försåldt sin Fastighets- och Bruks-andel, under förbindelse för köparne att ansvara för betalningen af denna skuld, hos desse sednare omsätta den gamla emot en förnyad Revers, för hvilka honom till säkerhet, såsom förlagsfordran lemnas inteckning i Bolagets fasta och lösa Egen- dom; och hvaraf ofelbart följde, att delägarna genom denna ömsesidiga öfverens- kommelse uppfyllde villkoret uti köpafhandlingen, och att såmedelst denna nu om- tvistade skuldsedel blef inlöst.

Men härmed förenas äfven en fördold och under Rättegången först upp- täkt handling, att borgenären samma gång han hos sednare Bolaget gjorde före- nämde omsättning, och för sitt nya lån erhöit mængdubbel säkerhet, skall berättig- gat sig sjelf med biträde af en enda Bolags-Interessent, och utan öfrige delägares och sedelutgifvares vettskap och samtycke, att såsom underpant tillika behålla och ä- nyo göra löpande den äldre i så måtto infriade förskrifning, hvars egenskap af pant, alltså måste blifva villkorlig, och innehafvaren deraf lagligen ansvara för den skada han derpå tillätit, genom uragtlåten laga vård och förskingring af den egendom, deri Bolaget gifvit honom säkerhet för det omsatte lånet.

Denna skuldfordrans beskaffenhet och olika behandling under en redan 4 1/2 års gammal Rättegång, har för sin märkvärdighet bordt, innan dess sluteliga pröf- ning, genom trycket få en allmänna kändedom; och att, om delade meningar gifvas, utom hos vederparten och de domare som bedömt denna skuldsedel att vara ovillkorlig, den oväldige då måtte rätt upplysas öfver Lagsidigheten; och detta tvistemål äfven blifva en varning, att hvarken förtroende eller trovärdighet gäller emot missbruk af utevarande och afliquerade skuldsedlar, om de ej tagas i egen värjo.

I en sådan delo med en ibland Lagens högsta tolkar, som fått ett stöd för sitt skuldfordrings anspråk, skulle utgången för den rättsökande synas frugtansvärd, om ej erfarenheten lärde, att lagens förstånd och rätta tillämpning ej sällan varit missledd, och att på denna afväg, der lagen uppenbart motsäger domarens öfver- klagade beslut, Besväranden ännu kan hafva ett tillfredsställande hopp, att med samvetsgran och oväldig granskning rättvisan vinner framgång, och då tillika en oskyldig varit föremålet att till sin välfärd uppoffras.

Ingifvit den 8 Februarii 1823.

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Öfver en af Kongl. Maj:ts Svea Hof-Rätt under den 13 sistedne December utfärdade Dom, emellan mig och Justitiæ-Rådet och Riddaren af Eders Kongl. Maj:ts NordstjerneOrden J. H. Pettersen, hvarutinnan jag i egenskap af en sjettedels delägare uti Sockerbruket vid lilla Nygatan, ålägges till Justitiæ-Rådet utbetala 11506 R:dr 45 sk. 2 rst. B:co med 6 proCent ränta från den 9 December 1816, såsom återstod å en af mig jemte med interessenter framledne Hans Excellence Herr Fältmarskalken m. m. Grefve Klingspor, Öfverste Zacco, Capitaine C. Oldenburg, Brukspatron C. von Wahrendorff och Grosshandlanden C. F. Hebbe, under den 26 September 1806 utgifven skuldsedel stor 12000 R:dr B:co ställd att betalas en för alla och alla för en efter 6 Månaders uppsägning till Rådman Anders Reymers eller Ordres, är mig tillåtit, efter att halva fullgjort Hof-Rättens föreskrift, underställa denna Dom Eders Kongl. Maj:ts Nådiga pröfning till ändrings vinnande och befrielse från denna skuldfordran.

Men innan denna Rättegångs olika behandling från sin början och under dess fortsättning i underdånighet framställes, har jag ansedt en allmän kändedom upplysningsvis böra förutgå så väl om min delagtighet i berörde Sockerbruk, som äfven dess ställning, då min befattning dermed upphörde, i hopp att derigenom visa, det hvarken oförsigtighet af mig varit begången eller nödiga säkerhetsmått uti detta skuldfordringsmål blifvit underlåtna.

Genast torde det väcka en deltagande uppmärksamhet, att mitt blottställande för detta kraf, är en följd af framlidne Hans Excellence Herr Fältmarskalken m. m. Grefve Klingspors uppdrag, att såsom dess ombud förvalta denna honom tillhörige Brukslott, hvilken, mig erbuden, antogs till en villkorlig underpant, så länge och till dess åtskilliga af Hans Excellence upptagne penningelån med min borgen blifvit inlöste, som ock vid 1810 års slut var å Hans Excellences sida uppfyllt, då kort derpå Delägarne, gesom köpafhandling under den 1 Martii 1811, sjelfve intogo denna Bruksandel och till Hans Excellence erlade den betingade köpsumman 16000 R:dr B:co, jemte förbindelse att ansvara och mig frikänna från Sockerbrukets då obetalte skulder, hvaribland den nu omtvistade skuldsedeln på 12000 R:dr B:co och älven en annan af den 5. October 1808, stor 3666 R:dr 32 sk. B:co eller tillsammans 15666 R:dr 32 sk. voro utestående lån hos Rådman Reymers, men som Justitiæ-Rådet till betalning af mig sökt göra gällande.

Att för desse fordringar hafva kunnat vid ett dylikt afsalu, förse mig med någon slags säkerhet var ej verkställbart, då Delägarna betalte köpeskillingen, hvarigenom de hos mig ej stodo i annan förbindelse än Bruksskuldernes betalande, och under en förmodad underlåtenhet deraf, kunde en försigtighet deremot, hvarken äskas eller misstänkas, icke eller uti en så vidsträckt Bruksrörelse vara möjelig, der In- och Utrikes fordringsägares förnöjande måste ankomma på tid, samt dervid någon osäkerhet destomindre kunde befruktas, som jag för min Bruksförvaltning åren 1808-9 och 1810 låtit afsluta hufvudböckerne, hvilka utvisade att Bolagets tillgångar utgjorde uti Brukets 3:ne fastigheter, färdige sockerlager, rudematerier och säkra fordringar, öfver 6 tunnor guld, sedan alla skulder voro aträknade; hvarest ock priset på den af mig försålde sjettedels Brukslott bestämde.

Efter min afgång från Sockerbruket har Hans Excellence Herr Fältmarskalken Grefve Klingspor kort derpå afstått sin Brukslott till medinteressenterne, som då inskränkte sig till Eufefru Öfverstinnan Zacco, Capitaine Oldenburg Grosshandlenderne C. F. Hebbe och C. F. Sjöstedt, till hvilken Brukspatron Wahrendorff år 1808 öfverlätit sin Bruksandel. Hos desse Bolagsmän har Justitiæ-Rådet låtit innestå ofvanberörde lån-capitaler och, efter deras uppsägning vid medlet af år 1814, vid förfallotiden under den 31 December samma år, genom en ny skuldsedel af det då varande Bolaget, till en summa af 15000 R;dr B;co, omsatt desse gamla reverser samt derå såsom en förlagsfordran till säkerhet fått in-teckning uti Sockerbrukets 3:ne fastigheter, sockerlager, rudimaterier, inventarier och utestående fordringar, hvarförutan Justitiæ-Rådet under rättgången uppgifvit det han, enligt ett af honom sjelf villkorligen författat recipise, skulle hafva till vidare säkerhet i underpant behållit förra Bolagets ofvan-nämnde skuldsedlar.

Denna in-tecknade säkerhet med de sjelftagane pantreverser, utgjorde i värde som Justitiæ-Rådet erhöilt, nemligen fasta egendomarnes inköp år 1805 för 55,500 R:dr B;co hvarå vid Justitiæ-Rådets in-teckning, afdrages 22000 R;dr gravation, återstår säker pantsättning i fastighet 33,500 — —

Uti Brukseffecter af färdige socker, rudimaterier, inventarier och utestående fordringar minst	—	60,000:
Sednare Bolagets skuldrevers	—	15,000:
och de behållne förra skuldsedlar i underpant	—	15,666: 32.

Tillsammans 124,666; 32 sk. B:co, uti hvilken mångdubbla pant, ändå ej är beräknat, fastigheternes och varulagrens uppstigna pris 1814 emot år 1805.

Tryggad skrifteligen och munteligen af Delägarnes försäkran om deras, enligt köpfhandlingen med Justitiæ-Rådet afliqviderade skuld, syntes den äfven bestyrkt, att med den skedde omsättningen, der ingen ny penninge-försträckning ägde rum, desse förra Bolagets skuldsedlar voro inlöste, men hvars förnyande till en förbindande kraft jag vidare får på sitt ställe i underdånighet utreda.

Om de derefter af Justitiæ-Rådet vidtagne transactioner med frigifvande af sin in-teckningsrätt uti ena Bruksegendomens afsäljande och flere åtgärder,

hvaraf Justitiæ-Rådet ofelbart kunnat af Bolaget utbekomma sin fulla betalning, väktes ej något Justitiæ-Rådets bekymmerlösa undfallenhet, icke en gång den allmänna kännedom, att Sockerbrukets förvaltare C. F. Sjöstedt, jemte Rädgilvaren Juris Doctor Afzelius redan satt Bruksaffairerne uti fullkomligt obestånd, som sluteligen visade sig i en total bankrutt med en skuld utan tillgång af 122,117 R:dr B:co, jemte den sällsamme händelse att från 1810 till 1817 ingen enda bruksräkning, bokföring, och bokslut fanns och för creditorerne varit tillgängelige.

Sedan således Sockerbruks-Delägarnes ansenliga förmögenhet, i löst och fast vid 1810 års slut, på mindre än 6 års tid blifvit förslöst eller undanstucken, har först Justitiæ-Rådet, efter 12 och 10 års förlopp från skuldsedlarnes datum och 8 år elter min Brukslots afsalu, å mig under den 16 September 1818 utverkat stämning till Norra Förstads Östra Kämnars-Rätt med påstående om betalning af återstoden i bägge ofvanberörde skuldsedlar, hvilken Kämnars-Rätt förklarade sig vara rätter Domstol, men Hof-Rätten, på mina besvär, förviste saken till Stadens Kämnars-Rätt, hvarunder lilla Nygats Sockerbruks-egendom lyder. Till denna Domstol af Justitiæ-Rådet åter instämmd den 21 Januarii 1819, lemnar mig Rätten anstånd till den 1 derpå följande Aprill med bifall så väl af Bruks-Bolagets instämmande, som de personer hvilka med mig underskrifvit skuldsedlarna, för att min emot Justitiæ-Rådet instämde gentalan utföra; hvilket beslut, ehuru grundadt på Bolagets skuld, som med Justitiæ-Rådets fordran i båda skuldsedlarna hade oskiljaktigt sammanhang och i hela sin vidd borde upptagas, Hof-Rätten likväl, uppå Justitiæ-Rådets deröfver anförde besvär, genom Utslag väl funnit att Kämnars-Rätten rätteligen förfarit; men då Justitiæ-Rådet uti besvären förklarar sig vilja afstå från sitt instämde kraf af den ena skuldsedeln på 5,666 R:dr 52 sk. då den andra reversen på 12,000 R:dr för hans fordran vore fullt svarande, ansåg Hof-Rätten, att Justitiæ-Rådets käromål må med denna hans gjorde inskränkning jemte min deremot förde gentalan fortsättas, utan sammanhang med den tvist han, emellan mig och Sockerbruks-Bolagets öfrige interessenter sig yppat. Vid denna öfvergång till enskilt tvistemål emellan mig och Justitiæ-Rådet, i följe hvaraf mine instämningar blefvo vilande, yrkade jag ej dessmindre hos Rätten att få delägarna hörde, huruvida skulden utgjorde det fordrade belopp, och huru denne skuldsedel, såsom hypothek, kommit att hos Justitiæ-Rådet qvarstadna, då Bolaget derföre gifvit ny förskrifning, hvilket Kämnars-Rätten genom Utslag, den 5 Maji 1819 ansåg strida emot nyssberörde Hof-Rättens beslut, men Hof-Rätten åter, genom Utslag den 5o derpå följande Junii ogillade Kämnars-Rättens åtgärd, att behandla denna min anmärkning såsom invändning om flere parters hörande och försatte målet i det skick det hade, innan samma beslut meddeltes.

Då änteligen detta skuldfordringsmål, efter slutad skriftväxling och muntelige förhör, hufvudsakligen kunnat företagas af Domstolen till pröfning och afgörande, har jag i fullkomlig okunnighet om den af mig år 1806 tecknade skuldsedels utevaro, i rättgångens början bestridt det uppviste Notarialbetyg att Reversens uppsägning före instämningdagen i September Månad 1813, icke skedd inom den i Lag stadgade præscriptionstid af 10 år, hvaröfver undersökning skjedd genom Contoirsskrifvaren Häggmans uppkallande, som berättat sig ensam halva åtföljt af lidne Notarius Publicus Björning och munteligen den 17 Junii 1814 på mitt Embetsrum i Kongl. Krigs-Collegium uppsagt berörde skuldsedel utan dess

uppvisande eller derå af mig begärd påskrift, hvilket, ehuru Kämners-Rätten ej funnit en så beskaffad uppsägning laglig i thy, att, enligt Svea Hof-Rätts Circulaire af den 14 December 1682 Notarii Publici böra vid sine beskickningar medhafva 2;ne vittnen, kunde väl samma uppsägningsbevis ej medföra laga vitsord; men deremot fastställde Kämners Rätten förskrifningens löpande kraft af skäl; att jag, innan Brukslottens försäljande år 1811, afvetat räntans betalande inom præscriptionstiden.

Hvad derefter i hufvudsaken förekommit om skuldsedelns betalningsgilla skick; så har Kämners-Rätten i alla puncter rättvisat min deremot ingifne bevisning och genom Dom helt och hållet frikänt mig ifrån Justitiæ-Rådets fordrade skuldsedel, hvilka skäl till min befrielse jag, till undvikande af vidlyftighet, får upptaga vid de Underdåniga besvären öfver Hof-Rättens Dom.

I hopp att Kämners-Rättens Dom skulle äga lagligt bestånd, syntes mig öfverflödigt att i Rådstufvu-Rätten fullfölja min invändning om försummad præscriptionstid, hvilket säkert varit lika förlorat som allt hvad jag anförde emot Justitiæ-Rådets besvär öfver Kämners-Rättens, hade hos mine Domare en omvänd synkrets och som i Domstolens åsigt, behöfde öfver ett års betänketid, innan Justitiæ-Rådets fordringsanspråk hunnit rättfärdigas; och hvilket i grundläggningen innehöll, att en ovilkorlig skuldsedel bör betalas; att dess omsättning till ny Revers hos samma sedelutgifvare som af mig köpte Brukslottan, icke dermed har sammanhang; att Justitiæ-Rådets inteckning i Brukets fastigheter och lösören, var enskilt säkerhetsmått utan inflytandet på denna fordran, hvarmedelst Justitiæ-Rådet ägde efter godtycko bortskänka, stycka och förvandla Egendomen bäst honom syntes; att ett missbruk af Bolagets utgifne dubbla skuldsedlar på en och samma summa väl vore möjligt, men icke i Justitiæ-Rådets hand; att Rådstufvu-Rätten med tystnad förbigår verkan af egendomar-nes styckande och afsäljande till Grosshandlanden Sterkii, älfvensom Justitiæ-Rådets borgen för Juris-Doctor Afzelius, då återstående fastigheter försålles på Stads-Auction, vid hvilken egendoms förvandling bevistes, att Justitiæ-Rådet för sin skuldsedel kunnat till fullo förnöjas, att änteligen Rätten, i afseende på försummad bevakning hos Hof-Rätten i Klingsporska concursen, ansedt Justitiæ-Rådet skyldig atkorta en sjettedel på sin fordran men öfrige fem sjettedelar tillhört mig bevaka; och detta allt utan urskillning att skuldsedeln var en pant, som lagen bjuder att vårda och vidare bordt prövas så till beskaffenhet som åtkomst med dervid behäftade villkor, hvilka Kämners-Rättens Dom omständeligen utfört.

Eders Kongl. Maj:ts Svea Hof-Rätt har uppå den division, som utgöres af Hof-Rätts-Råderne Levin, Dufva, Rosén, Boye, och Assessorerne Sköldberg, Landin och Målets Referent Nyblæus, vid min sökte ändring i Rådstufvu-Rättens Dom än mera frikostigt gifvit åt Justitiæ-Rådets fordringsanspråk vgt, då den honom ålagde bevakning i olvannämnde concurs ogillas och jag dömes att helt och hållet betala Justitiæ-Rådet den å skuldsedeln på 12000 R:dr sökte återstod.

Uti Rättegången får jag först i underdånighet öfverklaga Hof-Rättens Utslag under den 22 April 1819, som i Kämners-Rätten afskiljde Sockerbruks-Delägarnes gemensamma delagtighet vid behandlingen af detta skuldfordrings-

mål, härflytande irån Bolagets samfælde Reverser, till hvars gäldaude en del af Bolagsmännen sig sedermera förbundet och medelst till borgenären uthändigadt nytt skuldebref verkställt, hvadan ock, efter 11 §. uti 4 Cap. Utsöknings-Balken, för de äldre af sednare Bolaget öfvertagne skuldsedlar, utan Bolagets skrifteligen lemnade lof och bifall, jag icke bordt eller kunnat sökas. Enär Justitiæ-Rådet med sednare Bolagsmännen den 31 December 1814 om berörde hans fordran contraherade och nytt skuldebref erhöilt, upphörde all hans rättighet till de äldre förbindelserne, hvilka Justitiæ-Rådet bordt inse icke, utan Bolagsmännens skrifteliga begifvande, kunde honom återställas, i följe hvaraf jag vågar tro att Bolagsmännen samfäldt bordt i detta deras rättigheter och förhållanden rörande skuldfordringsmål, vid Domstolen deltaga, hvarförutan Justitiæ-Rådets kraf emot mig icke är att anse såsom Bolagsmål, utan för en skuldfordran, deri Forum domicilii mig tillkommer. Kämners-Rätten har på rätte och laglige grunder behandlat och afgjort tvisten såsom rörande Bolaget, men den afvikelse derifrån, Rådhus Rätten och sluteligen Hof-Rätten gjort, derigenom att skuldbrefvet emot mig blifvit ansedt såsom ovillkorligt, föranleder mig att hos Eder Kongl. Maj:t i djup underdånighet framställa berörde anmärkning, rörande behörigheten att ålägga mig betalningsskyldighet för ifråga komne skuldedref, derest det för ovillkorligt betraktas, i tvist börjad vid annan Domstol än den Kämners-Rätt på Norrmalm, hvarunder jag bor och halver hemvist.

Ofelbart lærer äfven Eder Kongl. Maj:t i Näder finna Iagligheten af mitt yrkande, att Delägarne uti sednare Bolaget bordt i målet deltaga, för att thymedelst erhålla tillförlitlig uppgift om beloppet af den fordran, Justitiæ-Rådet hos dem kunde äga återstående, enär Justitiæ-Rådet under rättegången icke gittat lagligen visa de afbetalningar, han å sednare fordran bekommit och huru mycket af derföre innehavande pant i fast och lös egendom, rudimaterier m. m. för honom influtit, emedan, i händelse jag, efter Hof-Rättens Dom, skulle komma att stadna i betalningsausvar, Justitiæ-Rådet på mig icke kan öfverlåta större fordringskraf hos de öfrige Bolagsmännen, än han verkeligen sjelf äger; och hvilket i målets nu outredda skick, skulle för mig leda till mångfaldiga tvister, hvilka Justitiæ-Rådet, som utlånt penningarne och derå njutit ränteirugten, skulle komma att undgå, ehuru en nödvändig person att deltaga i sådane tvister.

Skulle åter Eder Kongl. Maj:t icke göra Nädigt afscende på detta Rättegångsfel, utan företaga hufvudsaken till pröfning och afgörande, får jag, efter den ordning Hof-Rättens bilagde Dom visar, i underdånighet framställa grunden till mitt bedömande, som egentligen är lagd uti den enda möjlighet, att denna gamla skuldsedel skulle uteslutas från all gemenskap och delaktighet med sednare Bruksbolagets förskrifning till Justitiæ-Rådet och derpå erhållne in-teckning, och min med desse interessenter ingångne köpafhandling göras så afhängig att på hvad sätt skuldsedeln betraktades, skulle densamma skiljd från alla vilkors uppfyllande äfven i egenskap af pant, såsom ovillkorligt löpande alltid blifva betalningssgill.

Då Hof-Rättens emot mig nyttjade Domskäl, äro uti en hopbunden sammansättning fattade, men till sin behandling äro olika, har jag till mera tydlighet dem fördelt punctevis, som innefatta:

1:0 Sedan HofRätten fastställt, att Justitiæ-Rådets talan, i afseende på præscriptionstiden, icke vore försuten, antages Justitiæ-Rådets uppgift, att han innehade mitt underskrifne skuldebref, såsom hypothek, hvilket Bruksbolaget låtit honom behålla, jemte deras under den 31 December 1814 utgifne förskrifning stor 15,000 R:dr med utfäst säkerhet, att såsom förlagslån in-tecknas uti Brukets 3:ne fastigheter, inventarier, effecter, rudimaterier och fordringar; hvarvid ock under samma dag Justitiæ-Rådet utställt ett Recipisse, att han tills vidare och med visse villkor emottagit de äldre skuldsedlar i underpant, hvilket Recipisse till innehåll och beskaffenhet är sådant, som 10 Cap. 1 §. Handels-Balken stadgar, samt Recipissets tillvarelse och pantsättningen icke skäligen kunna anses tvetydige för det, att derom ej omnämnes i den Revers dervid skuldebrevet uppgifvits vara såsom Hypothek utställt; att ett slikt pantgifvande icke stridde emot villkoren för min till Bolaget under den 1 Martii 1811 försålde Bruksandel, ej eller deraf, att någre ibland Bolagsmännen förklarar sig derom ej hafva kämmedom, emedan Recipisset finnes den 20 Februarii och 8 September 1815 uppteckt för serskille Notarii Publici, den senare gången af C. F. Sjöstedt, som jemte en medinteressent hade befattning med Sockerbrukets angelägenheter; att angående pantsättningens behörighet, Justitiæ-Rådets rätt att behålla eller emottaga det äldre Bolagets ovillkorliga skuldsedel, icke kan bero af köpeafhandlingen emellan mig och sednare Bruksinteressenter, enär Justitiæ-Rådet deri ej halt del; att pantsättningen uti sednare Bolagets förskrifning icke eller bordt intagas för att blifva gällande, utan tvertom lagligen kunnat, såsom skedd är, verkställas emot serskilt handskrift, vid hvilket förhållande omförmälte Recipisser måste såsom laglig handling gälla, och Justitiæ-Rådets betalningsrätt, äfven med afseende på det villkor af pant, bestämmas.

2:0 Ehuru innehållet af det mot panten lemnade Recipisset tydeligen utmärker att egentliga säkerheten för det af Justitiæ-Rådet meddelte förlagslånet 15,000 R:dr B:co skulle bestå uti den i förskrifningen utfäste in-teckningen i Verket och fastigheterna, Justitiæ-Rådet likväl icke förfarit i enlighet med, som åsyftats vid pantens öfverlemnande, då Justitiæ-Rådet samtyckte till åter upphäfvande af samma in-teckning uti den del af fasta egendomarne som till Grosshandlanden Sterky serskilt försåldes, och hvarigenom, i stället att vårda den säkerhet Justitiæ-Rådet redan hade i Gåldenärernes egendom, han således tillät dess förminskande, och deremot förökade äfventyret och skadan för utgifvaren af det pantsatte skuldebrevet, så vida betalning derutur måste ske; Men som jag icke en gång i anledning af den skedde uppsägningen sökt förmå de sednare Bruksinteressenter, att till följe af deras köpafhandling infria och återställa mina förbindelser och på Justitiæ-Rådet, såsom deras innehafvare, ankommit att, efter godtfinnande bibehålla, förändra eller estergifva den säkerhet han hos Bolaget ägde, emot qvarhållande af samma skuldsedel; så kan någon inskränkning deraf ej härledas att för betalningen ansvara.

3:0 Af Justitiæ-Rådets förhållande, att vid Utmättnings-auction den 9 December 1816, hafva för Juris Doctor Afzelius ingådt borgen i afseende på dennes inrop af Sockerbrukets egendomar, kan ej eller medföra åliggande för Justitiæ-Rådet å nämnde fordran afdraga mera, än som genom auctions-inropet blifvit Afzelii skuld och han till Justitiæ-Rådet ärlagt med 2984 R:dr 18 sk, 10 rst, B:co, som blifvit afräknade.

4:o Justitiæ-Rådets försummelse, att i urarfva målet efter framlidne En af Rikets Herrar Herr Fältmarskalken m. m. Grefve Klingspor bevaka Hypotheket destomindre får i detta mål verka någon afkortning i min betalnings skyldighet, som ifrågavarande skuldebref, är med förbindelse, att en för alla och alla för en betala och Justitiæ-Rådet ägt efter 4 Cap. 12 §. Utsöknings-Balken för fulla gälden få utmätning hos hvem Justitiæ-Rådet helst velat, samt således icke behöft iagttaga sin rätt emot de öfrige; hvarförutan, så vidt frågan om denna skuldsedels bevakning, kan röra de Sockerbrukets delägare, hvilka lemnat skuldsedeln såsom Hypothek, Justitiæ-Rådet uti ostanämnde Recipisse all bevakningsskyldighet sig ålsagt. Men då Justitiæ-Rådets fordran hos de egentliga gäldenärerne det sednare Bolaget betalas af det derföre pantsatte skuldbrefvets utgifvare, denne ock såsom löstesman bör sättas i tillfälle, att af vederbörande återfordra sin lagliga ersättning, pröfvar i förmågo af 10 Cap. 2 § Handels-Balken och 4 Cap. 4 och 12 §§. Utsöknings-Balken Hof-Rätten rättvist således att ändra Rådstufvu-Rättens Dom, att jag förklaras skyldig att, emot återbekommande af medinteressenternes den 26 utgifne skuldebref på 12,000 R:dr B:co, samt det senare Bolagets af den 31 December 1814 utgifne Revers på 15,000 R:dr B:co, och hvad i öfrigt kan i sterbhusbevakningar i concursen, eller eljest till skuldsedlarnes gäldande lagligen böra användas, genast till Justitiæ-Rådet utbetala det fordrade beloppet 11,500 R:dr 45 sk. 2 rst. B:co med 6 proCents ränta från den 9 December 1816, tills betalning sker; dock med afdrag af hvad nu mera finnes uppburit af hvad eljest sökt och bevakadt blifvit, såsom ock för Bevillningen enligt Förordningarne derom; och äger jag att vidare utfordra och uppbära hvad på dessa skuldebref och handlingar lagligen erhållas kan, bäst jag vill och gitter.

För att kunna fälla ett sådant Domslut, har Hof-Rätten, som jag förut anmärkt, upplöst alla villkor och samband, för att sätta den omtvistade skuldsedeln i ett ovillkorligt betalningsgilt skick. Emot desse åsikter, har jag väl i Hof-Rätten bevist och styrkt den förbindelse hvaruti sednare Bruks-Bolaget stod, att då jag derifrån skiljdes och lotten af dem inköptes, de skulle i kraft af den med mig ingångne köpafhandling, betala Bruksskulderne, som är ett så lagligt åliggande att ingen skäligen kan sätta det i fråga; men då Hof-Rätten undanrödjer i sin Domsplan köpafhandlingens gemenskap med skuldsedeln, så vill det ej annat säga, än Bolaget ej behöfde betala sin skuld, eller dertill hade någon förbindelse af det besynnerligen svaga skäl, att Justitiæ-Rådet i detta köp ej haft del. Ett sådant yttrande förfaller genast, då Justitiæ-Rådet ej hade det minsta att skaffa, eller såsom borgenär att iagttaga vid en afhandling, som ej i någon del rörde eller äfventyrande hans rätt. Af samma skäl hade Bolagets öfriga In- och Utrikes fordringsägare bordt kallas och höras om de ville tillåta Bolaget inköpa en Brukslott; och hade detta varit rimeligt; enär de ingen annan rätt ägde, än uppsäga eller infordra sine lån?

Till sådant anförande, lærer blott funnits denna anledning för att ytterligare kunna skilja Justitiæ-Rådets skuldsedel från sednare Bolaget till honom under den 31 December 1814 utgifne Revers på 15,000 R:dr B:co; hvilket Hof-Rätten i Domen till otydelighet hopblandat med de hypothicerade Reverser och ett derpå gifvit Recipisse, för att bestämma Justitiæ-Rådets fordran, den jagsåledes får till rätta sammanhanget närmare uppgifva.

För de utgifne skuldsedlar, den ena af år 1806 på 12,000 R:dr B:co och den andra af år 1808 på 3666 R:dr 32 sk. B:co, hade 5 af de Bruksdelägare, som dem underskrifvit; enligt köpafhandling den 1 Mars 1811 om min Brukslott, iklädt sig ansvar medelst åtagandet att betala alla då befintelige Brukskulder, hvaruti berörde skuldsedlar ingingo. Samma Delägare fingo derefter begagna sig af detta lån emot ränta ända till den 31 December 1814, då Justitiæ-Rådet af öfrige Delägare i Bolaget, som då utgjordes af Öfverstinnan Zacco, Capitaine Oldenburg, C. F. Hebbe och C. F. Sjöstedt, för desse gamle skuldsedlar erhöill ny förskrifning, hvarmedelst de så inliquiderades, att Capitalet från 15,666 R:dr 32 sk. B:co blef nedsatt till 15,000 R:dr Banco hvarå, såsom en förslagsfordran, Justitiæ-Rådet teck inteckningsrätt i Sockerbrukets 3:ne fastigheter, uti sockerlager, inventarier och Brukets fordringar.

Genom desse gamla Reversers omsättning till nytt lån och Justitiæ-Rådet derlöre medelst inteckning tagne säkerhetsmått, måtte det vara otvifvelagt, att de förr voro inlöste såsom inskrifne i denna nya Revers; hvarmed interessenterne, som fortfarande voro samma personer, uppfylle deras mig gifne förbindelse uti ofvanberörde köpafhandling, hvilket interessenternes förlärande bordt destomera blifva gällande, som nämnde Bolagsmän, med sundt förnuft icke kunnat låta utlöpa eller på en gång ställa i Justitiæ-Rådet i hand ett dubbelt skuldcapital, derföre Justitiæ-Rådet blifvit så väl försäkrad i alla Brukets tillhörigheter med en mångdubbel underpant, som ofvan är omförmält.

Efter ett såmedelst gjort sedelutbyte till Justitiæ-Rådets förnöjande, kunde desse omsatte Reverser icke till ytterligare säkerhet pantsättas, utan att Bolaget samma gång vid sin förnyade sedelutgifning, efter 11 §. uti 4 Cap. UtsökningsBalken skrifteligen sådant tillåtit, eller i nya sedeln dem omnämndt, då de sjelfve för betalningen stodo i ansvar; hvilket om Justitiæ-Rådet så oskäligt fordrade, och de medgifvit en fördubblad skuld, lærer den icke kunna annorlunda anses, än en missbrukad och emot all lag stridande öfverlåtelse, hvarmed min rätt förnärmades i det en pant till mitt gäldande, åter utgafs utan min vettskap, hörande eller bifall. Men Hof-Rätten har hvarken härpå, ej eller vid skuldsedlarnes förändring gjort minsta afseende, utan för att kunna få Reverserne oberoende till pantsättning, antagit dess betalningssgilla behörighet vara laglig, på ett i stöd af 10 Cap. 1 §. Handels-Balken af Justitiæ-Rådet utgifvit Recipisse, dateradt d. 31 Dec. 1814, samma dag som sednare Bolaget utgaf till Justitiæ-Rådet sin nya skuldsedel på 15000 R:dr Banco. Detta Lagrum innehåller ordagrant "Sätter man i pant, Guld, Silfver, eller hvad det eljest är i lösören, göre det med 2:ne vittnen, eller tage derå handskrift af honom som panten i händer får." Hof-Rättens här gjorde tillämpning synes genast oriktig, i thy att handskriften, ehuru af samma dag med den nya skuldsedeln, icke var af Bolaget känd, som måste i en sådan handling vara nödvändigt och tydeliga meningen uti det citerade Lagrum; hvarvid ej eller inträffar att Recipisset, som Hof-Rätten säger vara styrkt med 2:ne vittnen, sig ej så förhåller, emedan det ena blott attesterar att Justitiæ-Rådet den 20 Februarii 1815 under ett Recipisse tecknadit sitt namn, och det andra af den märkvärdighet att Recipisset först 9 månader derefter blifvit framvist af ena Bruks-Interessenten C. F. Sjöstedt i afskrift för Notarius Publicus Dahlbäck, som allena den 8 September 1815 besannat att originalet vore

aflämnadt till Sockerbruks-Bolaget vid Lilla Nygatan, hvilka åtgärder ej lærer medföra någon annan bevisning, än emot Justitiæ-Rådet sjelf, som förutsätter, efter allt begrepp om Recipisse på en pant, att samma pant en längre tid varit i Brukets värjo och Reverserne af Sjöstedt tillgripne för att tilläfvventyrs med en slags större säkerhet stilla en hård ansträngning om betalning.

Detta för mig flerårigt dolda anlag, är efter min instämning till Kämnars-Rätten, fullleligen undersökt, och de öfrige Sjöstedts med-interessenter, Öfverstinnan Zacco, Capitaine Oldenburg och Grosshandlaren C. F. Hebbe hafva skriftligen förklaradt att Justitiæ-Rådet, efter undfäendet af Bolagets nya förskrifning på 15000 R:dr i stället för de gamla Reverserne, bort aflämna sistnämnde skuldsedlar, såsom genom den nya infriade; att de icke förr än nu (år 1819) ägt kunskap om tillvarelsen af berörde Recipisse och de deruti omförmälte vilkor; och att Oldenburg och Hebbe, som i Augusti månad 1815 till öfrige Delägarne försålde sine Bruksandelar, icke afvetat att samma skuldebref då befunnits i Justitiæ-Rådets hand, hvilket allt bevisar, att Justitiæ-Rådet, genom dess af honom sjelf sammanfattade Recipisse och deruti förbehållne vilkor, ingått öfverenskommelse icke med Sockerbruks-Interessenterne, utan med en enda Delägare C. F. Sjöstedt, som änskönt han uppgifves hafva förestådt Bruksrörelsen, icke kunde, med Delägarne oåtsport, på deras eller någon annans bekostnad hemligen pantsätta de inlöste Reverserne, hvilka uti en såmedelst gjord enskilt handling, hvarken genom detta Recipisse, ej eller med afseende på vilkoret af pant, kan af mig lagligen utfordras, ej en gång om samtelige Delägarne dertill bidragit, då det var enligt Köpafhandlingen emot den förbindelse de hos mig stodo, och följakteligen ej kunde mig ohördan och till min skada på ett eller annat sätt göra desse skuldebref åter löpande, hvilket är rakt stridande emot 10 Cap. 6 §. Handels-Balken, Utom denna Hof-Rättens grundläggning, hvarpå jag uppenbart emot all Lag, blifvit ålaggd betalning, är ej mindre märkvärdigt, att Hof-Rätten förbigått och icke ens nämnt, hvad jag yrkat och Lagen bjuder uti 10 Cap. 3 och 4 §§. Handels-Balken om pantens vårdande, och huru Justitiæ-Rådet dermed förfarit, att i sin gömmo hålla oförryckt,

Ehuru Hof-Rätten, enligt olvan anförde 2:dra punct sig yttrat, angående den ena Sockerbruks-Egendomens afsöndring genom afsalu till Grosshandlanden Sterky; att Justitiæ-Rådet icke vårdat den säkerhet Justitiæ-Rådet hade i Gälde-närernes Egendom, utan tillät dess förminskande och deremot förökade äfventyret och skadan för utgifvaren af det pantsatte skuldebrefvet, har likväl Hof-Rätten ej deraf kunnat inskränka mitt ansvar att betala, emedan jag, i anledning af den skedde uppsägning, icke förmått det sednare Bolaget, att till följe af deras köpafhandling infria och återställa skuldebrefven, och att följakteligen Justitiæ-Rådet kunde, efter godtfinnande, behålla, förändra eller eftergifva den säkerhet, han hos Bolaget ägde.

En sådan slutkonst är ovanlig och lyckligtvis sällan har framgång. Hof-Rätten, som förut sett och erkänt pantreversernes missvårdande tillägger Justitiæ-Rådet det oakadt derutur en oförminskad betalning, på så oanvändbara skäl då fråga endast är, huru Justitiæ-Rådet vårdat sin innehafvande pant, hvarmed den mig påbördade uragtlåtenhet af uppsägning icke kan inblandas. Men huru är förhållandet med Hof-Rättens skäl, då de närmare granskas? Justitiæ-Rådet

hade efter sin påstådde uppsägning af skuldreverserne, vid deras förfallotid efter 6 månader, i stället för att söka sin betalning hos mig, vändt sig till Sockerbruks-Bolaget och efter nämnde 6 månader, då Capitalerne voro förfallne till betalning, under den 31 December 1814 omsätter samma skuld-capital till förlagsfordran och in-teckning, som förut är omförmält till så mångdubbel säkerhet, som var lika otroligt att begära och få. Om denna handlings upplyllande af Bruks-Bolaget, enligt deras köpafhandling, hade jag deras försäkran utom kännedom att Reverserne voro utbytte till en in-tecknad säkerhet. Hvad mera behöfdes eller skulle återstå för mig att iagttaga, då Justitiæ-Rådet i allt lagligt begrepp dem ilrånträdt, de såsom inlöste förfallit, och vidare ej stod i min magt att med någon anledning, eller i något fall föra Bruks-Interessenterne till rätta om deras uragtlätne betalningsskyldighet, icke eller af mig kunde misstänkvas deras ränkfulla ut-gifvande att vara hemligen doldt, till dess jag fant genom stämning att desse Reverser voro å nyo upplifvade: Taflan har för mörka skuggor att få något värde i dagsljuset.

Den förlust, som egendomens styckande verkat och till hvad del panten genom dess afsalu blef försämrad, har Hof-Rätten icke hvarken uppgifvit eller pröfvat. Min bevisning derom är obestriddeligt att Fastighetens afkiljande från in-teckningen, som Justitiæ-Rådet deri ägde, och Grosshandlanden Sterky inköpte till verkeligt underpris för 16,666 R:dr 32 sk. Banco, utgjorde enär Sterkys in-teckning framför Justitiæ-Rådets afdrages med 900 R:dr B:co, en tillgång stor 7666 R:dr 32 sk. B:co, som Justitiæ-Rådet kunnat godtgöra sig på sin fordran, och att då Justitiæ-Rådet sig derom ej bekymrade, blef min rättighet dertill bortskänkt om Bolaget, enligt köpecontractet, skulle brista i skuldernes betalande efter Brukslottens inköp; hvilket ock är en följd af Justitiæ-Rådets sjelfgifna Recipisse, som åtminstone emot honom sjelf måste medföra verkan, att han ej på en gång varit berättigad att till min nackdel, efter godtycko förminska värdet af den honom i ock för nya skuldsedeln erhållne in-teckning, och tillika göra gällande det anspråk, att af mig utur gamla Reversen på 12000 R:dr njuta ersättning för en förlust, han sjelf vållat genom den frigifne in-teckningen, hvar på min framtida säkerhet lika ovedersägeligen var beroende. Af detta allt är klarligen bevist att Hof-Rätten, så vida det rörde en af min vederpart ärkänd pant, icke lagsidigt kunnat eller bordt tillåta honom, att efter behag densamma förändra, eltergilva och förminska, om ej på sin egen bekostnad; och jag alltså i denna del tror mig vara skyddad af 10 Cap, 3 och 4 §§ Handels-Balken.

Vidkommande 3:dje puncten, angående Bruksfastigheternes executiva försäljning på Stads-Auction, då de inropes af Juris Doctor Afzelius, och för hvilken Justitiæ-Rådet ingick borgen, anser Hof-Rätten att Justitiæ-Rådet icke är skyldig afkorta mera på sin fordran, än som genom Auctions-inropet blifvit Afzelii skuld, den han påstås halva ärlagt med 2984 R:dr 18 sk, 10 rst. B:co.

Hof-Rätten har helt kort i denna punct upptagit hvad som bäst syntes passa till Justitiæ-Rådets frikännande, utan att några skäl dertill anføres. Men denna efter Hof-Rättens förmenande ersatte summa, har ingen gemenskap med denna Auctions handling, hvilken derföre ej lärer tålt närmare upplysning. Den har sålunda tillgått, att då Bruksdelägarne, eller rättare Sjöstedt med dess
råd-

rådgifvare Afzelius, efter den ena fastighetens afsäljande till Sterky, tills borge-
 närenes förnöjande blevo tvungne att den 9 December 1816 på offentlig Au-
 ction låta försälja de öfrige egendomarne, hvilka Juris-Doctor Afzelius inropade
 till mycket underpris för 34,000 R;dr B;co och Justitiæ-Rådet för Auctionssum-
 mans betalande gick i borgen för en man, som då allmänt var känd, både att va-
 ra fördjupad i skuld, och äfven längre tid genom sin befattning och inflytelse i
 Sockerbrukets penninge-affairer, medverkade till Bolagets sluteliga undergång;
 så ehuru ett sådant förtroende, antingen kunde anses vara en uppoffring för att
 hjälpa en nödstält vän, eller och någon annan enskilt finance emellan köpare
 och borgensman varit uppgjord; syntes likväl deraf troligen kunna slutas att
 Justitiæ-Rådet bidragit den stund till en förmonlig egendomshandel, och deri-
 genom minskade tillgången uti sin in-tecknade fordran, hvars förlust i en miss-
 lyckad utgång kan hända påräknades i en förmodad ersättning, genom denna
 rättegång.

I fortsättningen af detta compagnieskap och i följd af Justitiæ-Rådets borge-
 gen för Auctionsinropet, feck Justitiæ-Rådet med den nya ägaren åtskillige li-
 quider vid Öfver-Ståthållare-Embetets Cansli, hvarmedelst Justitiæ-Rådets for-
 dran från Bolaget flyttades på nya fastighetsägaren Juris-Doctor Afzelius, i hvil-
 ken inköpte egendom Justitiæ-Rådet vid Rådstufvu-Rätten den 15 Februarii
 1817 och 2 Februarii 1818 till sin säkerhet erhöllt in-teckning. Öfver ett år
 derefter, oagadt Justitiæ-Rådets medverkan, inträffade dock den vesentliga för-
 ändring att genom köparens eller löftesmans bristande betalning, eller af hvad
 annan orsak som helst, samma i mät dömde, Bruksegendomen, måste å nyo den
 27 April 1818 på Stads-Auction till försäljning utjudas, till annor person bort-
 såldes för 29050 R;dr B;co; och således till 4970 R;dr B;co mindre än första
 gången, hvilket minskade tillgången uti Justitiæ-Rådets förra in-teckning hos
 Sockerbruks-interessenterne och hvarföre Justitiæ-Rådet, i följe af sin borgen vid
 första inropets fullgörande, ofelbart bör till skillnaden ansvara, samt således
 ovedersägeligt att underpriset vid desse Auctionsförlopp hade bordt af Justitiæ-
 Rådet genast godtgöras på den pantsatte skuldsedeln, hvars erläggande och af-
 qvittning ej kunde ske med Afzelius, som det ej angick, och ej eller hade sam-
 manhang med hans och Justitiæ-Rådets enskilte skuldligheter vid Öfver-Stå-
 hållare-Embetets-Canslie, som Hof-Rätten, af orätt mening, ansedt Justitiæ-Rå-
 det å skuldsedeln hafva afkortat. I enlighet härmed och hvad förut i 2:dra
 puncten är bevist om pantsedelns vanvårdande, som genom egendomens afsöndring
 utgjorde 7,666 R;dr 32 sk. B;co, härtill nu lägges Justitiæ-Rådets borgen för det
 minskade Auctionspriset af 4970 R;dr B;co, så bestiger sig desse summor till-
 hopa till 12,666 R;dr 32 sk., som vida öfverstiger återstoden å skuldsedeln,
 den Justitiæ-Rådet icke lär kunna, på min bekostnad, så olagligen bortskän-
 ka, då han uppenbart vedersakat sin betalning.

Hof-Rättens pröfning, enligt 4:de puncten, der Justitiæ-Rådet frikallas från
 skyldigheten att bevaka Hypotheket uti Urarfvamålet efter en af Rikets Herrar,
 Herr Fältmarskalken Grefve Klingspor, innefattas i det skäl, att skuldsedeln är
 med förbindelse, att en för alla och alla för en betala, och Justitiæ-Rådet ägt efter 4
 Cap. 12 §. Utsöknings-Balken för fulla gälden få utmätning hos hvem han helst
 velat, samt således icke behöft iagtaga sin rätt emot de öfrige, ej eller emot Socker-

bruks-Delägarne, som lemnat skuldsedeln såsom Hypothek, hvars bevakande Justitiæ-Rådet uti oltta berörde Recipisse sig afsagt.

För möjligheten att hafva kunnat fälla mig till betalningsansvar, har jag förut vist, att skuldsedeln skulle få den stämpel att vara så ovillkorlig, att dervid ingenting häftar eller i någon del har förbindelse med Bruksinteressenternes ingångne afhandling. Alla desse synpuncter tror jag mig tillräckeligen hafva vederlagdt att icke vara de rätta, och vidare lärer Hof-Rättens här anförde lagrum till Justitiæ-Rådets frikännande från Reversens bevakande, icke lit kunna tillämpas, der fråga endast är om underlåten vård af panten, hvars förlorande eller stympande stadnar för pantägarens ersättning, och således detta lagens återopade stadgande blott angår ovillkorliga skuldsedlars utsökning som flere personer underskrifvit, men i alla fall icke fritager innehafvaren från förlust, i fall han i concours försummar deras bevakning. I den omständighet åter att Recipisset på skuldsedeln, den Justitiæ-Rådet fortfarande gömt och behållit, förbinder destomera till lika ansvar, såsom icke ärkänt af sednare Bolaget eller någon annan gäldenär, som undertecknat denna pantrevers.

Vid min Brukslots försäljande, var Hans Excellence m. m. Grefve Klingspor jemte medinteressenter köpare, och enligt Köpe-contractet förbunden tillika med dem ansvara för skuldsedeln inlösen och andre Bruksskulder, och denna skyldighet var oskiljagtigt förent med nämnde gamla Revers, som Justitiæ-Rådet, ehuru efter flere års förlopp, med sednare Bolaget utbytte. Särskilt hade Hans Excellence under den 8 Februarii 1808 gifvit mig skriftelig försäkran, att såsom ägare af den Brukslott jag innehade, med sin egendom gälda och ansvara för alla skuldfordringsanspråk, som mig kunde röra i ock för Bruksrörelsen; hvilket uti Svea Hof-Rätt vid urariva görelsen efter Hans Excellence är bevakat, styrkt och godkänt af arfvingarnes ombud; hvarest också uppå års proclamadagen den 15 September 1815 Justitiæ-Rådet anmält de af Socckerbrukets delägare utgifne skuldsedlar, den ena på 12,000 R:dr B:co, och den andra på 5666 R:dr 52 sk. B:co, som Justitiæ-Rådet nämnt sig hafva i underpant för ett sednare Bolaget försträckt lån stort 15,000 R:dr B:co. Men då till fordringarnes beedigande Hof-Rätten utsatte dag den 6 Februarii 1816 fullföljer ej Justitiæ-Rådet sin talan med borgenärs-edens' afläggande, hvarföre ock Hof-Rätten genom Dom den 14:de April 1817, som vunnit laga kraft, förklarade Justitiæ-Rådet hafva förlorat all betalningsrätt i samma concours, samt vidare ålade sterbhusets arfvingar Holmarskalken och Riddaren Grefve Klingspor och Friherrinnan Boije att ansvara för fulla gälden, och borgenärerne ägde att för bristen i de fastställda fordringar hålla sig till hvilkendera de hälst ville. Härigenom är ostridigt, att ingen annan än Justitiæ-Rådet, som hade Reverserne i handom, hvarken kunde, i saknad af handlingar, dem edeligen fästa ej eller som fordringsägare bevaka. För mig var deras tillvarelse förborgad tills proclama var förbi, och för denna af Justitiæ-Rådet icke fullföljde bevakning hade Hof-Rätten haft det högst lagliga skäl att inse Justitiæ-Rådets uppenbart förfelade vård om panten, och att hans uragtlåtenhet hade en lika inflytelse, så väl uti dess egen, som min derunder beroende rätt till mitt skadelösa hållande.

Det är svårligen tänkbart hvilka orsaker vållat Justitiæ-Rådets försakelse att göra sig försäkrad om en så betydlig fordrans betalande, som synes allena vara tillfyllestgörande för en persons eller inskränkt familles timmeliga välfärd,

Icke härrörde det af glömska eller försummelse; ty bevakningshandlingarne voro inlemnade till Hof-Rätten, icke eller att Justitiæ-Rådet, som kände påföljden af en innehafvande pant, kunde ställa ett så stort Capital i osäkerhet under förebärande att han afsagt sig all bevakningsskyldighet, och ej eller af gränslöst förtroende till sedelutgilvarne, åtminstone icke för mig, som 8 år efter min afgång från Sockerbruket, först fordrades genom stämning till Kämners-Rätten, under hvilken tids förlopp många omskiften i gäldenärernes vederhäftighet kunde befruktas. I de flestas begrepp måste allt detta låta gätligt och ingen torde falla på annan gissning, än att Justitiæ-Rådets samvetsgramma känsla, icke tillätit honom att edeligen fästa dessa pantreverser. Och sedan Justitiæ-Rådet på föregående sätt, dels sjelf undanröjt Brukets tillgångar, hvarutur han för den hos mig sökte fordran kunnat vara betalt, och dels derunder utan minsta åtgärd såg förvaltarne tillgripa och förvandla Sockerbrukets redbarheter, till dess ej mera fanns kvar; så skreds till sluteliga upplösningen, att efter Sjöstedts afvikande ur Riket, Brukets Ombud Juris Doctor Afzelius skulle bringa Bolaget till cession, hvaruti Justitiæ-Rådet instämde, och då först började att för sin fordrans ersättande taga en verksam del, efter ett mångårigt åsidosatt kraf, hvarvid äfven Justitiæ-Rådet sidst uti transactionerne med Juris Doctor Afzelius varit likgiltig, då han hos honom såsom fastighetsägare, icke i följe af sin in-teckning eller genom tagen borgen försäkrat sig om sin fordrans betalande; hvar till Justitiæ-Rådet i egenskap af borgenär, enligt 10 Cap. 10 §. Handels-Balken haft ovillkorligt åliggande.

Af alla här ofvan sammanlagde skäl emot Hof-Rättens Domslut, är nog samt ådagalagdt, att ingen prövning skedt om skuldfordrans rätta beskaffenhet och sammanhang, hvarken till sin pantgiltighet icke eller borgenärens ovillkorliga förbindelse att värda och i samma värde återställa de i underpant satte skuldsedlar. En gifven pian och anläggning till deras förnyande och dolda utprängning var dock synbar, och Justitiæ-Rådets egenmäktighet att dem behålla, är bevisat vara okänt för öfrige Delägare, och verkställt af en enda, måste destomera blifva olagligt, som han då ensam med lika kraftig förbindelse skulle kunnat utgifva till Justitiæ-Rådet Bolagets skuldsedel å 15,000 R:dr B:co, eller pantförskrifva hela Bolagets egendom, hvarmed Justitiæ-Rådet i hvad hans fordran rörde, otvifvelagtigt ej låtit sig benöja.

Hedrens pligter fordrade i en sådan handling, att jag genast, eller de som undertecknat desse omtvistade förra Bolagets Reverser, fått derom kunskap, då Justitiæ-Rådet vid deras omsättning den 5r December 1814 skall förklarar, att han tillika med Brukets honom meddelte säkerhet, dem behöllt; och då hade Justitiæ-Rådet, om han så åstundat, fått sin fordran betalt eller säkerligen skuldsedlarne annullerade; ty Bolaget var i den stunden för denna summa vederhäftigt; och den man lefde ännu, som i annat fall hade betalt Justitiæ-Rådets fordran, hvar till han som Bruksdelägare och särskilt mig gifven försäkra sig förbundet. Allt detta har ej hos Hof-Rätten kommit i öfvervägande, som hvarken i hufvudsaken fästet uppmärksamhet på frågan om pantens missvärd, icke eller velat inse huru Justitiæ-Rådet flerfalldige gånger kunnat till fullo förnöjas, innan Bruksegendomen var förstörd.

Jag har af så lagligen grundad anledning varit nödsakad underställa denna Hof-Rättens Dom Eders Kongl. Maj:ts rättvisa granskning, i underdånig för-

tröstan, att densamma varder ogillad och upphäffen, hvar till jag får åberopa desse mine i Stads-Kämmers-Rättens befrielse Dom från Justitiæ-Rådets fordran tillika upptagne skäl; för hvilken bevisning och handlingars fullständighet jag i Hof-Rätten erlagt lösen, att ingå till Eders Kongl. Maj:t till mine underdåniga besvär bestyrkande. Hvarjemte jag ytterst i underdånighet anhåller att erhålla del af den förklaring häröfver kan infordras, för att deröfver afgifva underdånig påminnelse, och att mig i Nåder må förunnas munteligt förhör, om jag så nödigt finner.

Framhårdar med djupaste undersätlig vördnad nit och trohet

Stormäktigste Allernådigste Konung Eders Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och tropligtigaste
tjenare och undersäte

J. Edelcrona.

Till Kongl. Maj:t Underdånigste Besvär öfver Svea Hof-Rätts Dom i ett skuldfordringsmål.

Likheten med den till Kongl. Maj:ts Justitiæ-Revisions-Expedition ingifne, och derstädes förvarade underdåniga Deduction, intygat

SVEN LOVÉN,
Expeditions-Secreterare,

Bilagor.

I.

Till Rådman Högädle Herr Anders Reimers eller Ordres betala under-tecknade Interessenter uti Sockerbruket vid lilla Nygatan, en för alla och alla för en efter å ömse sidor 6 månaders uppsägning en summa af Tolf tusende Riksdaler Banco Specie med löpande en half procents Ränta i månaden till dess betalning följer, valuta bekommit och Reverseras: Säger 12,000 R;dr B;co med $\frac{1}{2}$ procents Ränta per månad. Stockholm d. 26 September 1806.

MAURITS KLINGSPOR, (L. S.)	J. ASKEGREN, (L. S.)	DANIEL ZACCAU, (L. S.)
CARL OLDENBURG, (L. S.)	CARL WAHRENDORF, (L. S.)	CARL FREDR. HEBBE, (L. S.)

Såsom

2.

Emellan samtelige Herrar Sockerbruksinteressenter och underteknad är följande köpafhandling afslutad:

Jag J. Askegren öfverlåter och försäljer härmedelst min ägande sjettedels lott uti här i Staden vid lilla Nygatan belägne Sockerbruks och fasta egendomar, och den samma tillika med Brukets inventarier, färdige och råa sockerlager, samt utestående fordringar, tillägnar samtelige Herrar Sockerbruks-Delägare, att såsom sin välfångna egendom besittia och förvalta, emot en betingad och till mig nu ärlagd köpesumma stor Sextontusende R;dr, Säger 16,000 R;dr uti Bancosedlar; och jemte det jag i så måtto och efter anammad köpeskilling afhändt mig och arfvingar allt anspråk uti berörde Brukslott och egendom, förbinda sig deremot Herrar Bruks-Delägare att, nu och framdeles gälda och ansvara för alla Sockerbrukets varande och löpande skulder och skuldsedlar, som till inlösen och betalning för Herrar Interessenters räkning äro utgifne, sådane som de enligt Böcker, då de hinna uppgöras äro anskrifne. Till visso hvaraf 2;ne lika lydande Exemplar äro upprättade och med allas egenhändiga underskrifter bekräftade. Stockholm den 1 Marti 1811.

J. ASKEGREN.

(L. S.)

Med föreskrifne köpafhandling förklare vi oss vara till alla delar nöjde, som försäkras med våre egenhändiga namn, ut Supra

MAURITS KLINGSPOR.

(L. S.)

Å Fru Öfverstinnan Zaccos
vägnar, enligt Fullmägt,

Fredric Küsel, Carl Oldenburg, Carl Fr. Hebbe, Carl Fr. Sjöstedt.

Förestående köpafhandlingens rättighet och namnens egenhändiga undertecknande bevittna, enligt Fullmägt *Fredric Küsel, C. F. Sjöstedt.*

Med Originalet lika lydande, intyga

ANT. ERED. KOCK.

GEORG SCHVARTZ.

Krigs-Råd och Kammererare
i Kongl. Krigs-Coll.

Assessor och Kongl. Krigs-Colle-
gii Actuarius.

3.

Såsom förslag till Sockerbrukstillverkningens bedrivande vid lilla Nygats Sockerbruk, har Herr Justitiæ-Rådet J. H. Peterson försträkt Bolaget en summa af Femton tusende R;dr B;co, den Bolagets interessenter en för alla och alla för en sig härmedelst förbinda, att 6 månader efter uppsägning till Herr Justitiæ-Rådet eller hans Ordres betala med löpande en half proCents Ränta i månaden, till dess betalning sker; ägandes Herr Justitiæ-Rådet eller hans rätts innehafvare, att utan Bolagets vidare hörande söka och ärhålla för denna sin

4

förlagsfordran laga inteckning, så väl uti Bolagets alla fastigheter N:o 120 et 121 gamla, N:o 1 nya, Qvarteret Jason, N:o 122 gamla, N:o 2 nya, Qvarteret Midas, N:o 123 gamla N:o 1 nya, Qvarteret Asia, vid lilla Ny- och Munkbrogatorne belägne, som ock i Brukets nuvarande och framdeles blifvande Inventarier, effecter, rudimaterier och fordringar, Försäkras Stockholm den 31 December 1814. (Sigill).

CATHARINA ZACCO, CARL OLDENBURG, FREDRIC KÜSEL,
C. F. SJÖSTEDT, CARL FREDR. HEBBE.

Att välborna Fru Catharina Zacco, Herr Capitaine Oldenburg, Brukspatron Herr Fredric Küsel, samt Grosshandlarne Herr C. F. Sjöstedt och Herr Carl Fr. Hebbe inför mig i nedanskrifne vittnes närvaro innehället af föregående skuldebref ärkänt och deras underskrifter derunder tecknadt, samt derjemte förklarar att de ensamma utgöra ofvannämde Sockerbruks Bolag, intygat med Embetets underskrift och inregel. Stockholm den 10 April 1815.

CARL AD. BJÖRLING,
Kongl. Not.-Publ.

(Sigill.)

vittne *F. L. Högman.*

Att förestående afskrift är lika lydande med den i Rådhus-Cantzliet förvarade douplette af Originalen, betygat *Carl H. Lewton.*

4.

Till Stads-Kämmers-Rätten af Hr Justitiæ-Radet ingifne följande Recipisse.

Såsom hypotheque för den förlagssumma R:dr 15,000 B:co Sp. med löpande Laga Ränta, hvilken jag försträckt Bolagsinteressenterne af lilla Nygats Sockerbruk, enligt Bolagets denna dag till mig uthändigade förskrifning, har jag tills vidare emottagit 2:ne af Bolagets förr varande interessenter och styresmän till Herr Rådsmannen, nu Commerce-Rådet och Riddaren A. Reimers eller Ordres utgifne och af honom öfverlätne Reverser, den ena af d. 26 September 1806 på 12,000 R:dr B:co, och den andra af d. 5 October 1808 på 3666 R:dr 32 sk. B:co, med löpande Räntor, å den förra ifrån den 26 Martii och å den sednare från den 5 April nästkommande, under sådane oss emellan betingade villkor, å ena sidan att jag är förbunden återställa Bolaget berörde hypotheque, om ock enär så länge jag det samma innehafver, antingen min ofvannämde förlagsfordran varder af Bolaget godtgjord, eller efter erhållande inteckning i Verket och dertill hörande fastigheter, de sednares nu varande, enligt Bolagsinteressenternes uppgift till 36,000 R:dr B:co, sig bestigande gravationer, blifva genom föregående inteckningars dödande, minskade till så stort belopp, som emot denna min fordran svarar, och å den andra mig skall vara tillåtit, att, utan föregående uppsägning af denna min förlagsfordran, den samma af de hypoticerade reversernes utgifvare, antingen helt och hållit, eller till mer och mindre del utsöka, enär jag så för godt finner, äfven som jag frikännes från allt annat ansvar för det emottagne hypotheque, än dess förvarande, så länge det i min hand bör finnas; och således icke är förbunden att någon præscriptions tid iagt-

taga, eller i händelse af dödsfall eller concours om någon bevakning hos utgifvarne besörja. Försäkras Stockholm d. 31 December 1814.

J. H. PETERSON.
(Sigill.)

Att Herr Justitiæ-Rådet Högädle J. H. Peterson inför mig i nedanskrifne vittnes närvaro, innehållet af föregående förbindelse, dess derunder tecknade namnskrift och vidtryckt Signet ärkänt, intygar med Embets underskrift och insegel. Stockholm den 20 Februari 1815.

CARL AD. BJÖRLING,
Kongl. Not.-Publ.]

(Sigill.)

vittne *F. G. Högman.*

Att föregående afskrift är lika lydande med det af Grosshandlaren Herr C. F. Sjöstedt mig föreviste Original till Herr Justitiæ-Rådet J. H. Peterson Sockerbruks Bolaget vid lilla Nygatan lemnade Recipisse, intygar med Embets underskrift och insegel. Stockholm d. 8 September 1815.

ERIC DAHLBECK,
Notarius Publicus.

(Sigill.)

5.

Utdrag af Stads-Kämmers-Rättens Dom uti tvistemålet emellan Herr Justitiæ-Rådet m. m. J. H. Peterson samt Herr Krigs-Rådet m. m. J. Edelerona af d. 27 October 1820.

1:0 — — — Att interessenterne försäkrat Herr Krigs-Rådet det de genom ny förskrifning och ställd säkerhet infriat de gamle skuldsedlarne, att å den nya af Enkefru Zacco, Oldenburg, Sjöstedt, Hebbe och nu mera afidne Küsel den 31 December 1814 på 15,000 R:dr utgifne Revers ej finnes antecknat, att den gamla Reversen på 12,000 R:dr, eller någon annan skulle såsom hypothek, eller i sådan egenskap hos Herr Justitiæ-Rådet qvarblifva, att förmedelst de upplysningar som dels i denna och dels uti en aman, emellan Herr Krigs-Rådet Edelerona och åtskillige både äldre och sednare interessenter uti lilla Nygats Sockerbruk här anhängige sak blifvit lemnade af Enkefru Zacco, Capitainen Oldenburg och Grosshandlaren Hebbe, i stridighet med hvad Grosshandlaren Sjöstedt afgilvit, i det att Enkefru Zacco, Oldenburg och Hebbe förklarar, att Herr Justitiæ-Rådet efter undlåendet af den nya Reversen på 15,000 R:dr, i stället för de bägge gamla skulde-brelven, skall, sedan in-teckning blifvit beviljad, hafva bordt till Bolaget utlemna sistberörde skuldebref, såsom genom den nya infriade: att de icke förr än nu ägt kunskap om tillvarelsen af besörde Recipisse och de deri omförmälte vilkor; och att de, nemligen Oldenburg och Hebbe, som i Augusti månad 1815 till öfrige interessenterne försåldt sine Bruksandelar icke känt huruvida samma Skuldebref då befunnits i Herr Justitiæ-Rådets hand — — —

2:0 — — — — Att Herr Justitiæ-Rådet, utan Herr Krigs-Rådets hörande hvars rätt och framtida säkerhet ovedersäjeligen derunder berodde, den 16 Dec

— 30 —

cember 1815 medgifvit den förändring uti sin den 12 April samma år erhållne inteckning för nya skuldsedeln på 15,000 R:dr i Sockerbrukets då ägande fastigheter, att Herr Justitiæ-Rådets inteckning upphäldes och dödades uti N:s 120 et 121 gamla, men nya N:o 1 Qvarteret Jason, som Grosshandlaren Sterky, enligt Köpebref den 15 nästförutgångne Septemb. för 16,666 R:dr 32 sk. B:co sig tillhandlat af sednare Bruksinteressenterne, Öfverstinnan Zacco, samt Grosshandlaren Küsel och Sjöstedt, utan att Hr Justitiæ-Rådet, i stället för den sålunda eftergifne säkerheten, förbehållit sig någon ny och ytterligare uti den af Sterky inköpte fastigheten, och hvarigenom allt säenär Sterkys framför Herr Justitiæ-Rådet uti egendomarne ägde inteckningar endast utgjordt 9000 R:dr B:co, Herr Justitiæ-Rådet i mohn af köpeskillingen 16,666 R:dr 32 sk. älvventyrat en förlust af 7666 R:dr 32 sk. B:co. — — —

3:o Att då efter en sådan Egendomarnes söndring, som det otvifvelagtigt berodt uppå Herr Justitiæ-Rådet i egenskap af Inteckningsägare att förekomma, så vida Herr Justitiæ-Rådet velat tillförsä sig vederbörlig säkerhet för sin vundne inteckning, Bolagets återstående i mät dömda Egendomar uti Qvarteren Asia och Midas uppå Stadens Auctionskammare den 9 December 1816 försåldes och af Juris Doctorn Afzelius inropades för 34000 R:dr Banco, Herr Justitiæ-Rådet derföre ingått Borgen; hvarefter i samma mät dömda Egendomar å nyo den 27 April 1818 blifvit försålde och inropade endast för 29030 R:dr Banco, hvarigenom alltså en förlust af 4970 R:dr Banco uppkom, derföre Herr Justitiæ-Rådet, i följd af dess för förra inropets fullgörande ingångne Borgen, ställt sig i ansvar — — — På Rättens vägnar P. M. A. Nordvall,

6.

Utdrag af Kongl. Svea Hof-Rätts Laga kraftvundne Dom, emellan En af Rikets Herrar m. m. Herr Grefve Mauritz Klingspors Sterbhusdelägare Herr Hofmarskalken m. m. Grefve Gust. Klingspor, samt Landshöfdingen Earon Boyes Enkefru Friherrinnan Charlotta Boije, född Klingspor, å ena sidan och Hans Excellence Klingspors samtelige Borgenärer å den andra, angående de förres ansökning om Urarfva förmon efter bemalte deras Fader, och de sednares eller Borgenärernas påstående om betalning för deras fordringar — Gifven Stockholm den 14 April 1817.

— — — Detta med hvad mera handlingarne, innehålla och vid muntelige förhör blifvit anfört, har Kongl. Hof-Rätten i öfvervägande tagit; och hvad angår — — — Herr Justitiæ-Rådet Peterson, som på sätt ofvanförmält är i egenskap af fordringsägare sig anmält, har till bestyrkande af sin fordran för 2:ne af Sockerbruks Bolaget vid lilla Nygatan utgifne skuldebref det ena stort 12,000 R:dr Banco det andra på 3,666 R:dr 32 sk. Banco, hvarken ingifvit nägre handlingar eller aflagt Borgenärs-Eden; och finner således i förmågo af 8 §. 2 Mom. i 1798 års Kongl. Stadga om concurser, Kongl. Hof-Rätten, att Hr Justitiæ-Rådet all betalningsrätt uti Herr Fältmarskalken Grefve Klingspors Bo förlorat — — — — — Hvad sluteligen beträffar Friherrinnan Boyes ansökning om urarfva förmon, i hvilken ansökning Friherrinnans broder Hr Hofmarskalken Grefve Klingspor jemväl instämt — — — så pröfvar, i förmågo af 10 Cap. Ärlda-Balken jemfört med 19 §. 2 Mom. i Kongl. Stadgan om concurser, Kongl.

Kongl. Hof-Rätten skäligt förklara Herr Hofmarskalken Grefve Klingspor och Friherrinnan Boye skyldige att ansvara för fulla gälden, samt i följd deraf tillägga de borgenärer, som under skriftväxlingen bestridt den sökte urarfvaformon och hvilkas fordringar blifvit på sätt ofvanberört är fasställt, den rättighet, att derest de tillgångar, som blifvit afträdde icke förslå till samma fordringsgäldande, för bristen hålla sig till Hr Hofmarskalken Grefve Klingspor och Friherrinnan Boye, hvilkendera de hälst vilja. — — —

På Rättens vägnar

J. L. v. EHRENHEIM.

Gust. Schöne,

Utur Kongl. Hof-Rättens Dom rätteligen afskrifvit betyga

ANT. FREDR. KOCK,
Krigs-Råd.

G. A. WEDMAN,
Revisor i Kongl. Krigs-Collegio.

7.

Sedan Hr Krigs-Rådet J. Askegren under nedanstående dag gifvit mig den försäkran, att den i hans namn utlördade sjettedels lott uti Sockerbruksegendomarne vid lilla Nygatan, är en min tillhörighet och att denna egendoms inköp är af honom ingången och gjord på min anmodan och för min räkning, som berörde Krigs-Rådets handskrift närmare visar; så har jag deremot skolat förklara, äfven som jag härmedelst upplåter denna sjettedels lott, såsom underpant till Hr Krigs-Rådets ägande rätt och fria disposition, att derutur göra sig till fullo betald, i fall han skulle komma att underkastas större eller mindre betalningsskyldighet, för dess under den 3 September 1805 till Hr Rådman Reimers utgifne skuldrevers stor 2750 R;dr Riksg., dem jag för eget behof till Brukshandeln användt; likaledes för en dess skuldsedel under den 6 Maji 1802 till Fru Charlotta Salomon, utgörande Capital 2000 R;dr Riksg., som jag erkänner mig hafva till fullo bekommit, utan att förskrifningen blifvit till Hr Krigs-Rådet återställd; derjemte äfven tillkommer flere af Herr Krigs-Rådet för mig tecknade cautioner å undfångne lån, som ännu äro utelöpande och af mig icke infriade. I sammanhang hämød varder Hr Krigs-Rådet trikänd från alla skulder i och för Bruksrörelsen eller andre tillstötande händelser af hvad namn som hälst, dem jag ock i allo åtager mig ansvara och med min egendom gällda, i den händelse förenämnde sjettedels lott ej deremot, eller här ofvan upptecknade skulder ej vore fullt svarande; hvilket i vittnes närvaro med min egenhändig underskrift och Sigill försäkras. Stockholm den 8 Februarii 1808.

MAURITS KLINGSPOR.

(L. S.)

Att Hans Excellence Hr General en Chef Riddaren och Commendeuren Grefve Klingspor egenhändigt härunder tecknat sitt namn intyga

G. VON OTTER.

GEORG ULFSPARRE.

Med Originallet lika lydande intyga

ANT. FREDR. KOCK,
Krigs-Råd.

G. A. WEDMAN,
Revisor i Kgl. Krigs-Coll.

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a title or header, possibly including the name of the author or publisher.

1840

Handwritten text, possibly a date or a reference number.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

Handwritten text, possibly a name or a title.

www.books2ebooks.eu